

සහෝදර තාරකා යුගලක අවසන් මොහොත

රාතීර් අහසේ අපට තාරකා දැක ගත හැකි වන්නේ තනි ආලෝක ලප ලසෙයි. එසේ දකින්නට ලැබුනද මෙම ආලෝක ලප වලින් අඩකටත් වඩා නිර්මාණය වී ඇත්තේ තාරකා දෙකක් හෝ වැඩි ගණනක් එකිනෙකා වටා පරිභ්‍රමණය වීමෙනි.

සහෝදර තාරකා බිහිවීම ඉතා සුලභ සංසිද්ධීන් වුවත් මෙම සෝයාට්‍රව්‍රවේ දැක්වෙන්නේ මේ දක්වා ඡායාරූප ගතකර ඇති විශාලතම, උෂ්ණත්වයෙන් අධිකම හා සමීපතම තාරකා යුගලයි.

සාමාන්‍යයෙන් සහෝදර තාරකා යුගලකට එකිනෙකා වටා පරිභ්‍රමණය වීමට මාස, වසර හෝ ඇතැම් විට වසර සිය ගණනක කාලයක් ගතවනවා. නමුත් මෙම සෝයාට්‍රව්‍රවේ තාරකා යුගලට ඊට ගතවන්නේ දවසකට වඩා මදක් වැඩි කාලයක් පමණයි. (පෘථිවියට සූර්යා වටා පරිභ්‍රමණය වීමට දින 365 ගතවනවා)

මෙම තාරකා යුගල අසාමාන්‍ය විශාලත්වයකින් හා උෂ්ණත්වයකින් යුක්තයි. මෙම යුගලේ මුලු ස්කන්ධය සූර්ය ස්කන්ධ හැටකට සමාන වන අතර මනුෂ්‍ය උෂ්ණත්වය අංශක හතළිස්දහසකට වඩා අධිකයි. සූර්යා මනුෂ්‍ය උෂ්ණත්වය අංශක හයදහසක් වුවත් ඊට කිලෝමීටර මිලියන එකසියපනහක් දුරින් සිටින අපේ සම පිළිස්සීමට එය ප්රමාණවත්.

මෙබඳු යුගල් වීමේ නිතර දැකිය නොහැක්කේ ඒවා ඉතා වේගයෙන් සිදුවන නිසයි. එමනිසා ඒවා ඡායාරූපගත කිරීම තරමක් අපහසු වනවා. වැඩිකල් ගතවීමට පෙර මෙම තාරකාවල අවසානය ආකාර දකෙකට සිදුවනු ඇති: එය විනාශකාරී සුපර්නෝවා පිපුරුමක් හෝ ඊටත් හයානක ගැමා කිරණ විමෝචනයක් විය හැකියි. ඉහත සෝයාට්‍රව්‍රවේ දැක්වෙන්නේ විනාශ වීමට පෙර එම තාරකා යුගලේ අවසන් මොහොතයි.

COOL FACT

මේ දක්වා ගැමා කිරණ විමෝචන නිරීක්ෂණය කර ඇත්තේ අපගේ මන්දාකිනියට පිටතින් පමණක් වන අතර එයින් පෘථිවියට බලපෑමක් සිදුවී නැත. නමුත් පෘථිවියට ආසන්නයේ මවෙන්නක් සිදු වුවහොත් ඉන් බරපතල හානි රුසක් සිදු විය හැකිය.

